Tijdelijke legalisatie:

Geen open deur, maar slimme eerste stap

ARUBA staat onder druk. De werkdruk in sectoren zoals bouw, horeca en huishoudelijke zorg loopt op. Werkgevers vragen om extra arbeidskrachten. Maar voor we naar het buitenland kijken, moeten we eerst in eigen huis opruimen.

De tijdelijke versoepeling van het toelatingsbeleid die op 4 augustus 2025 is aangekondigd door minister van Justitie Arthur Dowers, is precies dat: een eerste gestructureerde stap om te legaliseren wat al jarenlang informeel bestaat.

Deze maatregel stelt mensen die vóór 1 juli 2025 op het eiland zijn gekomen, en hier illegaal werken of verblijven, in staat om onder voorwaarden een tijdelijke werkvergunning aan te vragen. Zij hoeven Aruba niet te verlaten om dit te doen. Belangrijker nog: hun aanvraag zal niet automatisch worden afgewezen vanwege overschrijding van de verblijfsduur, zolang ze aantoonbaar werk hebben en aan de toelatingseisen voldoen.

Het gaat hier dus niet om nieuwkomers. Dit is geen uitnodiging aan mensen buiten Aruba. Integendeel: het beleid is bedoeld om eindelijk helder te krijgen wie er al op Aruba zijn, hoeveel mensen dat zijn, en in welke omstandigheden ze leven en werken.

Waarom is deze stap nodig?

De waarheid is simpel: we weten het momenteel niet precies. Er leven en werken mensen op Aruba buiten het formele systeem – soms al jaren. Werkgevers willen hen graag legaliseren, maar de wet liet dat nauwelijks toe. Dit nieuwe beleid maakt het mogelijk om orde te scheppen, zonder de poorten open te gooien.

Een geruststelling voor de Arubaanse gemeenschap

Veel mensen vragen zich af: *"Wordt ons land straks overspoeld?"* Het antwoord is nee. Dit beleid maakt duidelijk onderscheid tussen wie al op het eiland is en wie nog zou willen komen.

Om dit te begrijpen is het nuttig te kijken naar hoe mensen op Aruba terechtkomen:

- Degenen die via het vliegtuig kwamen, zijn geregistreerd, gecontroleerd, en bekend bij instanties.
- Degenen die per boot arriveren, komen ongezien binnen, zonder papieren, zonder achtergrondinformatie.

Deze laatste groep vormt een groter risico, en daarom blijft het ministerie voor hen een strengere aanpak hanteren. Maar de mensen die zichtbaar en actief zijn in onze samenleving – van huispersoneel tot obers, van metselaars tot thuishulpen – krijgen nu een kans om uit de schaduw te stappen en legaal bij te dragen.

Wat nu?

Als we echt willen bouwen aan duurzame groei en sociale rust, moeten we weten wie hier is, wat ze doen, en hoe ze kunnen bijdragen. Pas daarna kunnen we verantwoord besluiten of en hoeveel mensen uit het buitenland nodig zijn om ons verder te helpen.

De tijdelijke versoepeling is dus geen verzwakking van beleid, maar een noodzakelijke modernisering. Het is een eerste stap richting een eerlijk, transparant en gecontroleerd migratiebeleid, dat de belangen van de Arubaanse gemeenschap én haar economie in balans houdt.